

[Indenrigsministeren.]

af Urimeligheden i de Resultater, som lokalt opnaas gennem den Valgordning, som indførtes i 1920.

Men har Debatten i ringe Grad drejet sig om Lovforslaget, har den slet ikke bidraget til at kaste nyt Lys over Valgmetoder og Valgproblemer, saa har man til Gengæld gravet rigelig rundt i gamle Køkkenmøddinger for at hente Stof til en almindelig Debat om, hvorvidt vi paa nærværende Tidspunkt skulde skride til at etablere en Forhandling, som formentlig skulde tilsigte Resultater af rent forfatningsmæssige Art.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har i sit blomstrende Sprog opfordret det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til at gaa en Tur med Socialdemokratiet i Beslutningens friske Morgenrøde. Det ærede Medlem nærer sikkert ingen Tvivl om, at saa vil Resultater kunne opstaa deraf. Ja, det er muligt. Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde befinde sig vel i denne overvældende Rødme, han saaledes kom i Selskab med, er det muligt, at der derudaf kunde komme Resultater. Men jeg har Fornemmelsen af, at det ærede Medlem ikke i Dag i samme Grad som i Gaar interesserede sig for de dybtgaaende Undersøgelser, som det ærede Medlem i Slutningen af sin Tale tog til Orde for. Nu har vi faaet at vide, at det ærede Medlem talte paa sine egne Vegne; vi har faaet at vide, at han slet ikke har taget til Orde for paa dette Punkt at faa andet end Drøftelser etableret; vi har faaet at vide, at det konservative Parti slet ikke ønsker disse Problemer rejst i Tilknytning til Lovforslag, slet ikke, man ønsker paa ingen Maade gennem dette at komme ud i Indledningen til en Forfatningskamp. Ja, saa synes jeg rigtignok, at saa bliver der slet ingenting af de Ønsker, det konservative Folkeparti paa dette Omraade nærer. Thi nu kan det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nok saa meget i sin elskværdigste Form forsikre, at det er slet ikke Hensigten, at der skal blive Kamp om disse Problemer i den kommende Tid — det ærede Medlem kan nok saa meget forsikre, at Socialdemokratiet, hvis man i øvrigt kunde komme sammen i en saadan Drøftelse, aldeles ikke vilde stille sine Krav paa Spidsen, men være til det yderste rede til gennem en fredelig Forhandling at naa til en fredelig Løsning — ja, det er rigtigt nok, saadan snakker de Ræve for de Gæs. Men vi ved bedre Besked. Vi ved udmærket, hvilke Farver det ærede Medlem vil bære frem, naar man er naaet til et vist Stade under de Forhandlinger, som

det ærede Medlem ønsker. Og det ærede Medlem Hr. P. Munch kan nok saa meget sige, at nu burde man lægge et Program for saadanne Forhandlinger; man kunde beslutte, hvad der skulde forhandles om. Og saa nærer det ærede Medlem formodentlig ingen Tvivl om, at saa vilde et saadant Udvalg, Kommission eller Komité, eller hvad det skulde være, indskrænke sig til disse Punkter, som jeg forstod, det ærede Medlem i Gaar opfordrede Regeringen til at udarbejde og fastsætte for en saadan Forhandling. Nej, lad os dog endelig ikke gøre os naive paa disse Omraader; vi er det jo ikke og behøver heller ikke at spille det, det er ikke nødvendigt. Enhver ved, at i samme Øjeblik som der bliver taget et Initiativ til at gaa ind i en saadan Forhandlingsrække, som man her ønsker aabnet, i samme Øjeblik blusser alle de Problemer op, der ligger i Svøbet mange Steder, baade herhjemme og ude, men som endnu er i høj Grad uafklarede, og i samme Øjeblik vil Teoretikeren melde sig med sit Krav om snarest muligt at faa det, som han ud fra sine teoretiske Betragtninger sværger til, omsat i Praksis. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at Følgen vil blive den, at vi, inden føje Tid er gaaet, vil glide ind i en ny Forfatningskamp. Jeg tillægger mig ingenlunde den profetiske Evne, som er udfoldet her saa stærkt — senest og kraftigst af det ærede Medlem Hr. P. Munch, naar han i Aanden ser det nære Tidspunkt, da Venstre ikke længere kan komme til at indtage nogen førende Stilling i dansk Politik, og ser det Tidspunkt hurtigt naaet, da Venstre ikke en Gang længere kan udøve nogen hemmende Indflydelse; jeg tillægger mig ikke den profetiske Evne, som jeg godt ved, det ærede Medlem sidder inde med, hvad han jo overfor andre Forhold ved tidligere Lejligheder i særlig Grad har vist — men jeg nærer ikke den allertjæreste Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han fik paabegyndt disse dybtgaaende Undersøgelser og Kampdagen var inde, kun kort Tid derefter ikke vilde befinde sig saa synderlig vel i det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Selskab, og om, at det Parti, for hvilket han er den nys udnævnte Fører, ikke vilde kunne gøre Socialdemokratiet ret langt Følgeskab ved Behandlingen af denne Sag. Derfor synes det mig, at det ærede Medlem har leget med Ilden i dette Spørgsmaal i en Grad, som en Gang, og maaske ogsaa inden saa lang Tid er gaaet, kan give baade ham og hans Parti brændte Fingre.

Hermed vil jeg paa ingen Maade have